

OVER DE EERSTE LIEFDES
VAN MEERLINGPUBERS

Als de prins(es) op het witte paard langskomt

EEN MEERLINGPUBER HEEFT EEN DUBBELE IDENTITEIT: EEN WIJ- EN EEN IK-IDENTITEIT. WAT GEBEURT ER MET DE ONDERLINGE BAND ALS EEN VAN DE TWEE VERKERING KRIJGT? IS HET EEN BREUK IN HET WIJ-GEVOEL EN WORDEN BEIDEN IETS MEER IK? WORDT DE DERDE EEN INDRINGER VAN DE WIJ OF WORDT DE NIEUWELING SOEPEL OPGENOMEN IN HET TWEESPAN?

Tegenover mij zitten twee meisjes, 17 jaar oud, de een met halflang bruin haar tot aan haar schouders en de ander met lang bruin haar tot net over haar schouders. Beiden met bruine ogen. Een eeneiige tweeling.

Ik vraag hen naar hun relaties. Degene links voor mij, Julia, vertelt dat ze sinds twee maanden verking heeft met een jongen, het was haar eerste vriendje. Ik noteer het in mijn schrift. Dan vertelt de ander, Myrthe, dat zij als eerste met deze jongen verking had, een jaar geleden. Verrast kijk ik haar aan. "Dat vind ik niet erg hoor! Bij mij was het gevoel toch al over. En zij passen beter bij elkaar", zegt ze snel.

Ik kijk ze om de beurt aan in de verwachting iets van emotie te lezen. Met een neutrale blik in hun ogen kijken ze terug. "En op vrijdagavond gaan we samen uit. In het café bij school om de hoek en dan zien we weer andere mensen. We hebben dezelfde vriendenkring," vervolgt Myrthe. "Oh", zeg ik, alsof het heel normaal was.

Deze meiden maakten er geen enkel probleem van dat ze met dezelfde jongen verking hadden (gehad). Misschien omdat ze al zo veel delen? Of elkaar veel gunnen? De onderlinge band leed in elk geval niet onder de komst van deze jongen in hun leven.

STUIVERTJE WISSELEN

Tijdens mijn onderzoek naar meerlingpubers en hun eerste liefdes, dacht ik terug aan gesprekken die ik met volwassen tweelingen heb gevoerd. Ik ken een vrouw die in de steek gelaten was door haar geliefde, die vervolgens koos voor haar tweelingzus. Samen kregen zij een kind, waarna zij het contact met haar zus verbrak.

Ik ken ook een vrouw die met de ex-vriend van haar tweelingzus ging, maar vervolgens weer werd verlaten door hem, omdat hij toch voor haar zus koos. Vervolgens is zij gebrouilleerd met haar familie die haar zus en partner welkom heette op familiebijeenkomsten, waar zij zich niet meer thuis kon voelen.

De prins op het witte paard was bij deze meerlingen de oorzaak van een breuk in het 'Wij', een verbond dat zij hun hele leven hadden gekend. Het kan niet anders dan heel pijnlijk zijn voor de tweeling zelf, en niet te vergeten, ook voor de betrokken familieleden. Als ouders wil je bovenstaande scenario's voorkomen. Maar hoe? En is dat überhaupt mogelijk? Jouw invloed als ouder is immers beperkt. Ik vroeg me af of dergelijke drama's meer zijn voorbehouden aan eeneiige meerlingen. Als 16-jarigen ga je samen naar de disco, samen op vakantie en lig je samen op een handdoek op het strand. De mogelijk 'ware' komt dus ook jouw meerlingpartner tegen. Logisch dat er af en toe een knappe jongen of een knap meisje langskomt die ze allebei leuk vinden en die hen ook allebei leuk vindt. En ze kiezen 'ja' of 'nee'. Maar er is ook nog een derde optie: je laat de prins passeren, telkens weer.

In het TV programma 'De Nationale Tweelingtest' dat door SBS 6 in 2015 uitgezonden werd, zochten de programmamakers naar 'de ultieme tweeling'. Er deden tweelingen mee van rond de zestig jaar oud die hun hele leven samenwoonden en samen werkten. Zij hebben gekozen om het Wij-gevoel voor altijd te behouden. Persoonlijk vind ik deze keuze moeilijk voor te stellen. En als ik anderen hierover spreek, merk ik ook een gereserveerde houding. Het daagt de gangbare normen over gezinsgeluk uit. Ik kan dit verklaren vanuit het idee dat de Wij-identiteit voor sommige tweelingen sterker is dan het verlangen naar een partner en kinderen. Zij hebben de overtuiging 'wij horen bij elkaar' met daarin besloten de belofte 'wij blijven elkaar altijd trouw.' Het roept wel de vraag op of het een vrije keuze is. Overtuigingen kunnen onbewust zijn en daarmee toch bepalend zijn op het gebied van de liefde.

Gabriël en Elisa

ISAAK EN RUBEN (18 JAAR)

Een ander verhaal vertelde Jeroen, vader van Isaak en Ruben, een twee-eiige tweeling van 18 jaar oud. Ruben studeert Biomedische Technologie in Groningen en woont daar op kamers. In de weekenden komt hij terug naar huis. Isaak volgt een opleiding tot ICT-systeembeheerder in Amersfoort en woont thuis, wisselend in Bilthoven bij zijn vader en in Utrecht bij zijn moeder. In zijn vrije tijd speelt Isaak hockey, maakt hij muziek met vrienden en speelt hij in verschillende bandjes. Ruben is lid van een studentenvereniging in Groningen. “En als ze thuis zijn, dan slapen ze lang en zitten graag op de bank, liefst met drie schermen aan: telefoon, laptop en TV om spelletjes te doen en filmpjes te kijken,” vertelt Jeroen.

De een heeft een vriendin, de ander niet. “Ik kwam er terloops achter,” vertelt Jeroen. “Tijdens het opruimen in de keuken zei mijn zoon ‘Mijn vrienden zeggen nu dat ik wel echt een stel ben met Helen,’ zo wist ik dat er meer speelde dan alleen vriendschap. Een tijdje later kwam ik op een avond thuis en toen zat er een meisje op de bank in de huiskamer. ‘Hallo’ zei ze. En ik antwoordde ‘Hallo,’ een beetje verrast. Even later kwam Isaak binnen lopen en zei ‘Oh ja, dit is Helen, dat weet je toch wel.’ Dat wist

Isaak en Ruben

ik dus niet, maar je vriendje of vriendinnetje voorstellen aan de vader of moeder of daar een afspraak over maken is niet meer van deze tijd.”

JALOERS OP Z'N BROER

Jeroen vertelde dat hij wel verwachtte dat Isaak met een meisje zou thuiskomen. “Hij heeft zijn hele leven al vriendinnen in de vriendengroep en legt gemakkelijk contact met meisjes,” zegt Jeroen. Hij vermoedt dat zijn andere zoon voorlopig nog geen meisje meeneemt. “Ruben heeft een vriendengroep met alleen jongens en legt minder makkelijk contact. En nu hij in Groningen is gaan studeren en lid is van een jaarclub met alleen jongens, ben ik bang dat het nog wel even duurt voordat het hem gaat lukken een vriendin te vinden. Ik denk dat hij daarover best jaloers is op zijn broer.”

De vriendin van Isaak heeft geen effect op de onderlinge verhouding. “Helen en Isaak zien elkaar maar een paar keer per week en Ruben ziet Isaak voornamelijk zonder Helen als hij in het weekend thuis is. En dan nog: ze hebben op een verschillende middelbare school gezeten en al jarenlang een eigen vriendengroep. De karakters zijn heel verschillend en beiden hebben eigen interesses.”

Isaak en Ruben

Meereige meerlingen verschillen vaak op meerdere gebieden: eigenschappen, competenties, voorkeuren en interesses. Van daaruit kiezen zij voor andere hobby's en andere verenigingen om lid van te worden. Dit brengt ook een eigen vriendenkring met zich mee. Bij meereige meerlingen is er daarom meestal veel meer sprake van een Ik-identiteit in vergelijking tot eeneiige meerlingen. Een nieuw vriendje of vriendinnetje heeft dan niet zo veel impact op het Wij-gevoel van de meerling. De geliefde komt er gewoon bij. Dit geldt zowel voor meereige meerlingen van dezelfde sekse, als voor jongen-meisje meerlingen.

ELISA EN GABRIËL (23 JAAR)

Elisa woont op kamers in Leiden en studeert Engels. Gabriël studeert verpleegkunde en woont in Oldenzaal bij hun moeder. Wekelijks hebben Elisa en Gabriël contact via de WhatsApp of de telefoon en gemiddeld zien ze elkaar een keer in de twee maanden.

Elisa vertelt: “We hebben een hele hechte band, altijd al gehad. Op babyfoto's zuigt hij op mijn duim en ik op de zijne. En op foto's zie je dat hij zijn arm naar mij uitreikt, alsof hij wil dat ik dichtbij kom. Bij hem voelt het niet alsof er een afstand is, hij kan nooit iets fout doen in mijn ogen. Andersom geldt hetzelfde. En als ik in de put zit en

niemand meer wil spreken, dan stuur ik hem een berichtje. Hij stuurt dan altijd snel iets terug en dan voel ik mij begrepen en gesteund.”

MIJN VRIEND IS ZIJN VRIEND

Elisa vertelt: “Toen ik 16 was, kreeg ik mijn eerste vriendje. Gabriël vond dat heel leuk: ‘Eindelijk weer een man in huis!’ riep hij blij. Onze vader was een jaar daarvoor uit huis gegaan. Gabriël kon het meteen goed vinden met mijn vriend. Soms, als ik geen puf had om uit te gaan, dan gingen zij samen naar de kroeg. Mijn vriend heeft ook een tijdje bij ons in huis gewoond omdat hij thuis problemen had. We hadden het heel gezellig met elkaar. Na een tijdje is de relatie voorbijgegaan.

In mijn vriendschap met mannen zoek ik wat ik ken bij Gabriël. Hij is een lief en warm persoon en knuffelig en dat zoek ik ook in mijn relaties. Iemand die ik compleet vertrouwd en die niet over je oordeelt. Misschien dat Gabriël daarom ook altijd enthousiast is over mijn vriendjes, ha ha! Ik wil altijd graag dat Gabriël hem leert kennen en doe daar mijn best voor. Inmiddels heb ik sinds de zomer weer een relatie. En toevallig kreeg Gabriël ook weer een relatie. Wij zijn allebei blij voor elkaar! En we vinden het extra leuk dat het tegelijkertijd is gestart, dan kunnen we

Gabriël en Elisa

hierover praten met elkaar. Ik vind het heerlijk als de timing hetzelfde is, er zat slechts twee weken tussen. Dan denk ik ‘Ah, we zitten weer op dezelfde lijn!’”

DICHTERBIJ VERSUS VERWIJDERING

In het verhaal van Elisa is te zien dat de nieuwe liefdes een versterking van de band tot gevolg heeft. De nieuwe partner wordt een belangrijk persoon, ook voor de ander. Elisa zette zich daarvoor in, vanuit de behoefte dat de belangrijke personen in haar leven elkaar kennen. Dit voorbeeld is kenmerkend voor jongen-meisje meerlingen die een heel goede band hebben met elkaar. En daar ook beide van bewust zijn.

Wanneer een van de twee zich daar niet zo bewust van is, of de gevoelens verschillen, kan het heel anders lopen. Een volwassen vrouw reflecteerde in een interview over de eerste serieuze verkering van haar broer: “Ik voelde mij van mijn troon verstoten. Niet dat ik dat had verwacht hoor. Maar ik was altijd De Vrouw voor mijn broer, de belangrijkste. Een exclusieve, speciale plek. Het was niet uitgesproken, meer iets dat je ‘weet’ van elkaar. En toen hij een vriendin kreeg, voelde ik mij niet meer die belangrijke persoon. Het was een stil verdriet, dat ik lange tijd met mij mee heb gedragen. Ik sprak er met niemand over.” Uit dit interview kwam naar voren dat de gevoelens van afhankelijkheid van haar groter waren dan andersom. Het verbreken van het Wij-gevoel was voor haar een gemis, iets waar haar tweelingpartner zich niet bewust van was.

MARGO EN THOMAS (17 JAAR)

Een ander verhaal vertelde Renée. Haar dochter Margo en zoon Thomas van 17 jaar oud, zijn verschillend van karakter. “Er is geen klik tussen die twee en eerlijk gezegd vermijden zij elkaar vooral.” Beiden hebben een relatie, maar dat heeft geen effect op hun onderlinge band, deze is namelijk afstandelijk. “Heel soms zie je dat er een link is, namelijk wanneer er een dreiging is van buitenaf. Bijvoorbeeld als er een gepest werd op school, dan sprong de ander opeens in. En onlangs ook nog, toen mijn zoon een relatiecrisis had. Thomas had een heftige ruzie met zijn vriendin. Margo kwam op dat moment thuis van een hockeywedstrijd en hoorde geschreeuw in de huiskamer. Ze bood aan te bemiddelen en in eerste instantie wilde het meisje dat niet.. conflict escaleerde en het meisje rende de tuin in, waarop Thomas scheldend en schreeuwend achter haar aan ging. De burens konden ervan meegenieten. Toen heeft mijn dochter stevig ingegrepen en gezegd dat ze allebei naar binnen moesten komen. Eenmaal binnen heeft

mijn dochter de deuren op slot gedaan en gezegd dat ze beiden aan tafel moesten plaatsnemen, om de beurt hun verhaal moesten doen en pas mochten opstaan als er een oplossing was. Zij zorgde ervoor dat ze elkaar lieten uitpraten. Het werkte. Toen ik ‘s avonds mijn zoon sprak zei hij ‘Margo kan echt goed bemiddelen mam.’ Ik voelde me trots op hen.”

LOSLATEN OF BIJSTUREN?

Een nieuw vriendje of vriendinnetje hoeft geenszins nare gevolgen te hebben voor de onderlinge verhoudingen van de pubermeerling. Bij meerlingen die een goede band hebben met elkaar, wordt de nieuweling verwelkomd als een extra persoon in het gezelschap. De vreugde wordt vermeerderd en de wij-identiteit blijft intact.

Bij de meerlingen die weinig met elkaar omgaan, heeft de komst van het vriendje of vriendinnetje weinig tot geen negatief effect op de onderlinge relatie. Het geluk van de een staat het geluk van de ander niet in de weg. En soms kunnen ze elkaar helpen, vanuit hun eigen ervaring en vanuit betrokkenheid bij de ander.

Wanneer je ziet dat de een goeie sier maakt met het hebben van verkering, ten koste van de ander, dan is het raadzaam bij te sturen. De gevoelige harten van pubers mag je beschermen. En ouders van eeneiige meerlingen raad ik aan om te letten op het versterken van de ik-identiteit, waar mogelijk.

Een ouder zei onlangs tegen me “Wij komen er niet tussen, ze zijn zo op elkaar gericht.” Mijn advies is: stap ertussen. Met enige regelmaat. Investeer in een aparte band met beiden, zowel de vader als de moeder. Zo groeit het ik-gevoel van de jongeren. En praat over verschillen. Benoem en waardeer deze. Ik geloof dat dat de meerlingpubers zal helpen om elk de juiste prins(es) op het witte paard te vinden.

Hester van Wingerden

Trainer/coach
www.Tweelingenpraktijk.nl

